

157. ПОЈАЊЕ

(Псал. 42.)

(На глас број 28. 93. 186.)

1. К'о што јелен за извором, Так' за Тобом чезнем ја,
Благи Боже, радост моја У Теби се нађе сва; -
Код Тебе је извор жића, За Тобом ми жедни душа:
Ах, кад ли ће доћи час, Да Твог лица видим крас!
2. За Тобом ми душа жедни, Здружен с' Тобом желим бит',
Вичућ' овде тужним гласом, Не престајем сузе лит'.
И дан и ноћ јад ме гони, Јер ми злотвор често збори:
Ти се држиш Бога свог - Па кажи ми где т' је Бог.
3. Ах, како се од стра' стресам, Како дркће дух мој сад,
Вапећ': Боже, докле ли ћу Подносити муке, јад?
На светлост ме Ти изведи, Ти ми туге ноћ разведри,
Из мог срца тамнине Вод' ме к' виделу славе.
4. У Твој дом бих радо иш'о, Боже, с' хвалом и части;
С' Твојом децом рад' бих и ја Славопој Ти принети,
Кад скупштине деце Твоје Част и хвалу Теби поје,
Твој благослов, снага та, Њиним срцам' радост да.
5. Ал' се ипак тешит' морам, У Бога се уздат' свог,
Јер Он то све к' добру води: Помоћ мени даће Бог.
Кад се буре хука чује, Кад вал морски запљускује,
То знам једно: Бож'ја моћ Притећи ће у помоћ.

6. Бог је милост обећао, - Он је веран, јаки штит;
Од Њег' ме ниш' отет' неће, Реч ће Њег'ва моћ ми бит'.
Душа моја брижна, тужи, Ал' знам, да ме Господ љуби,
Он је снага жићу мом, Помоћ мени даје Он.